

[Poulsgaard]

Det er ejendommeligt, at P & T som indehaver af monopolet på nedtagning af tv-programmer fra kommunikationssatellitter skal kunne fastsætte størrelsen af den afgift, private og antenneforeninger skal betale for at have en parabolantennedisposition. P & T må ikke kunne mistænkes for at »skønne« for højt af hensynet til eget monopol på satellit-tv-programnedtagning og hybridnettet eller via for høje parabolantenneafgifter at prøve på at standse en uundgåelig parabolantenneudvikling. En udtalelse fra telechef Marius Jacobsen (P & T) om, at »har man ikke råd til at købe en parabolantenne til 10.000–20.000 kr., betyder 400 kr. ikke så meget«, er med til at skabe tvivl om, hvorvidt P & T er helt kompetent i dette spørgsmål.

Svar (7/1 87):

Ministeren for offentlige arbejder (Nør Christensen):

Det årlige gebyr for en tilladelse til modtagning af tv-programmer fra kommunikationssatellitter anvendes alene til dækning af P & Ts omkostninger på dette nye forvaltningsområde. Gebyrets størrelse er fastlagt ud fra de forventede (skønnede) omkostninger, herunder bl.a. til den nødvendige kontrol med, at fastlagte bestemmelser for modtagning af tv-programmer fra kommunikationssatellitter overholdes. Jeg finder dette fuldt forsvarligt, idet ministeriet i øvrigt har indseende med, at afgifter og gebyrer tilpasses de aktuelle omkostninger inden for de forskellige forvaltningsområder.

Den i begrundelsen nævnte udtalelse fra telechef Marius Jacobsen hidrører fra en artikel i Morgenavisen Jyllands-Posten den 6. december 1986. I telefonsamtalen, der er baggrunden for artiklen, drøftede telechefen og journalisten ikke alene størrelsen af det omhandlede årlige gebyr. Man berørte også prisen på satellitmodtageudstyr. Det er i den forbindelse naturligvis upassende at fremhæve, at »har man (ikke)* råd til at købe en parabolantenne til 10–20.000 kr., betyder 400 kr. ikke så meget«.

Spm. nr. S 421

Til *justitsministeren* (16/12 86) af:

Tinning (VS):

»Kan ministeren bekræfte, at der er sket adskillige dødsfald ved brugen af plastickugler i forbindelse med politiets anvendelse af dette våben f.eks. i Nordirland?«

Begrundelse

I Politiken den 16. december 1986 udtaler Københavns vicepolitidirektør, Helmuth Hasselriis, at man overvejer anvendelsen af plastickugler i forbindelse med at bekæmpe BZere.

Vicepolitidirektøren siger dog, at han må indrømme, at man ikke er meget for at gå over til et sådant våben, for det kan få en uheldig virkning. Han siger, at sådanne kugler skal have en virkning, men ikke må være dødbringende.

Et af de steder, hvor plastickugler har været bragt i anvendelse i stort omfang, er Nordirland, hvor der netop har været adskillige dødsfald på grund af brugen af dette våben.

Svar (23/12 86):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Justitsministeriet er ikke i besiddelse af nærmere oplysninger vedrørende eventuelle erfaringer med anvendelsen af såkaldte plastickugler i udlandet.

Spm. nr. S 422

Til *forsvarsministeren* (16/12 86) af:

Pelle Voigt (SF):

»Vil ministeren uden forudgående forhandlinger med Københavns Kommune og Østerbro Kulturforsyning træffe beslutning om, hvorvidt Parkteatret på Østerbrogades Kaserne skal overgå til militære formål eller bevares som kulturhus for Østerbros og det øvrige Københavns beboere?«

Svar (23/12 86):

Forsvarsministeren (Engell):

Indledningsvis kan jeg oplyse, at Forsvarsministeriet har modtaget en lang række hen-

* Jeg går ud fra, at ordet »ikke« beror på en fejlskrivning, idet artiklen i Jyllands-Posten lyder »har man råd til ...«.